

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I § 2, 2. Stk. i Lov Nr. 363 af 16. December 1933 om Rentelettelse ved Konvertering m. v. er der indenfor den i Loven givne absolutte Grænse for Laanforhøjelsen ved Overførelser af Laan i Landbrugsejendomme m. m. aabnet Adgang til Dækning af Restancer, med hvis Erlæggelse der er ydet eller paalagt Henstand efter Lov Nr. 172 af 16. Juni 1932 om Betalingshenstand med senere Ændringer, samt under særlige Forhold endvidere andre før 1. December 1933 forfaldne Terminsydelser.

Tilslutningen til de i Loven omhandlede Overførelser af Kreditforeningslaan fra 5 og 4½ til 4 pCt. Serier og Afdelinger, jfr. den i Rigsdagstidende 1933—34 Tillæg B. Sp. 143—146, som Bilag til Folketingsudvalgets Betænkning optrykte Skrivelse af 22. November 1933 fra Indenrigsministeriet, vil imidlertid efter det for Ministeriet oplyste formentlig antage et saadant Omfang, at den praktiske Gennemførelse af Omprioriteringen af Hensyn bl. a. til Kreditforeningernes Administration og Tinglysningskontorerne maa antages at ville strække sig over et længere Tidsrum.

Under disse Forhold og da Bestemmelsen i Lov om Tinglysning Nr. 111 af 31. Marts 1926 § 40, 4. Stykke om Fortrinsret i Pantet for Renter, er til Hinder for, at der af Kreditforeningerne uden Tab af Fortrinsretten kan gives Henstand udover Juni Termin 1934 til Laantagere, der i Henhold til Konverteringsloven har anmeldt om Overførelse af Laanet med Tillæg af en Restance pr. Juni Termin 1933, vil de Laantagere, der ikke opnaar Overførelse inden Juni Termin 1934, have at erlægge Terminsydelser pr. Juni Termin 1933. Ministeriet maa under disse Omstændigheder, da Overførelserne som nævnt vil strække sig over et længere Tidsrum, finde det rimeligt, at der aabnes Adgang til Dækning ved Overførelse af en enkelt i December 1933 eller senere forfalden Termin-

sydelse, saaledes at Laantageren — gennem den derved tilvejebragte Lettelse i en senere Termin — faar Mulighed for at udrede sin resterende Ydelse for Juni Termin 1933 til Kreditforeningen, ligesom der kan foreligge Tilfælde, hvor det vil være rimeligt, at en Laantager, der kun i ringe Grad eller slet ikke har benyttet Henstandslovgivningen, paa Grund af foreliggende Forhold faar Adgang til at dække December Termins Ydelse ved Overførelse.

Af Hensyn til den fortsatte Indbetaling af Terminsydelser til Kreditforeningerne bør der imidlertid efter Ministeriets Opfattelse stilles visse Betingelser for at tillade den af Forslaget omfattede *faktiske Udvidelse af Henstandslovgivningen*. Man har i Overensstemmelse hermed ment det rigtigt at kræve, at de Laantagere, der saaledes opnaar Adgang til at dække en Terminsydelse af nyere Dato, ikke herudover kan opnaa Dækning for mere end een enkelt af de Terminsydelser, der i Medfør af Bestemmelserne i § 2, 3. Stk., i Konverteringsloven af 16. December 1933 vil kunne inddrages under det nye Laan. Det bør endvidere fortsat være en ufravigelig Betingelse, at Hovedstolen for det nye 4 pCt.'s Laan ogsaa i disse Tilfælde fastsættes indenfor saadanne Grænser, at Terminsydelser for det nye Laan ikke overstiger den statutmæssige Ydelse af det ældre Laans Restgæld omskrevet til ny Hovedstol. Endelig bør saadanne Forhold fra Laantagerens Side, som efter BetalingsHenstandslovgivningen vilde have udelukket Henstand, efter Ministeriets Opfattelse ogsaa udelukke, at de her omhandlede Terminsydelser kan dækkes i Forbindelse med Laanenes Overførelse.

Med Hensyn til Forslagets § 2 henvises til den som Bilag optrykte Skrivelse af 10. Januar 1934 fra Bestyrelsen for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland.